

NAS GLAS

*M. deželjska knjižnica
Republika gimnazija*

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev**

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne štev. 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din. 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Ljubljana, pokrajinska uprava oddel. za soc. politiko. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo.

VABILO

na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

ki bo v nedeljo, 13. maja t. l. ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani
mestnega magistrata v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Poročilo predsednika, tajnika, blagajnika in pregledovalca računov.
2. Odobrenje oziroma zavrnitev poročil ad 1.
3. Razrešnica staremu odboru.
4. Izpremembe pravil.
5. Volitev predsednika, dveh podpredsednikov in dveh računskih pregledovalcev z namestnikoma.
6. Razsojevanje glede pritožb zoper širši odbor.
7. Slučajnosti.

Predloge, o katerih naj se sklepa, je prijaviti pismeno zveznemu odboru najkasneje 8 dni pred občnim zborom, t. j. do 6. maja 1923. Občnemu zboru more prisostvovati vsak organizirani javni nameščenec; voliti, glasovati oziroma razprave udeleževati pa se smejo po svojih delegatih samo tiste organizacije, ki so članarino v redu plačale.

Za sklepčnost je potrebna navzočnost najmanj 60 odposlancev z glasovalno pravico. Ako občni zbor ob napovedanem času ni sklepčen, se otvori pol ure pozneje občni zbor z istim dnevnim redom in je sklepčen ne glede na število navzočih. Sklepa se v vseh točkah z večino glasov. (Čl. 11. pravil.)

V Ljubljani, 20. aprila 1923.

Maks Lilleg,
t. č. predsednik.

Joža Bekš,
t. č. tajnik.

Klic poštene javnosti.

Žalostne in neverjetne so razmere, ki so zavladale na naših železnicah, nepregleden je kaos, v katerem se nahajamo in ki z vsakim dnem bolj in bolj narašča. Normalen človek, ki vse to vidi okrog sebe in brez strasti premotiva, se nehoti vpraša: Kaj vendar odgovorni krogi mislijo?

Ljudska beda narašča od dne do dne, nezadovoljstvo v najširših plasteh delavstva, uradništva, upokojencev, invalidov prikipava do vrhunca in neko tajno grmenje naznanja bližajočo se hudo uro. Vodilni politiki in krmiljarji te nesrečne države pa so gluhi in slepi. Državniška modrost jim je odpovedala.

Železničarstvo in uradništvo vseh kategorij, ki je posvetilo vso svojo delavno silo skupnemu blagru človeške družbe, sedaj umira gladi.

Za primer navajamo med nešteti drugi mi sloji samo upokojence. Nihče v državi se ne briga za nje. Uprava, ki jih je izgnala, jih danes zanemarija. Zakoni se teptajo, delavski zaupniki se ne pripoznava, pridobitve, katere smo imeli, so nam odvzete, s prošnjami in resolucijami se kurijo peči. Kar ima še danes neoporečno veljavo, se jutri postavi na glavo. Gospoda na odgovornih mestih so zgubili vsako avtoriteto med ljudstvom, ker so zgubili čut do svojih uslužbencev.

Vsi poskusi raznih strokovnih in uradniških organizacij in zaupnikov, da bi dokazali vladajoči gospodi kritični in brezupni položaj, so bili brezuspešni. Poleg tega se pa gospoda trudi goljufati javno mnenje potom časopisja, češ da so železničarji hudobni nezadovoljneži, ki brez vsakega resnega razloga tirajo državne finance v propast. Naravnost razveseljive so številke, ki pripovedujejo, kako in koliko so se zvišali prejemki. Vse to pa je laž in umetno sredstvo v rokah verižnikov za odiranje.

V resnici pa je stvar vendarle precej drugačna, in če opazujemo med železničarji in državnimi nameščenci neko globoko gibanje, kakor gladovna stavka, protestni shodi, delo akcijskega odbora, potem se je treba resno vprašati: Kje tiči vzrok temu in kaj je storiti? Kakor vsi javni nameščenci, železničarji in upokojenci s svojimi prejemki ne morejo več izhajati in kriti svojih najnujnejših izdatkov, pomeni pač vse to, da gotovi krogi žele potresov.

Strokovne organizacije in zastopniki se še vedno trudijo merodajnim činiteljem obrazložiti opasnost položaja. Med tem, ko prihajajo vodstvu akcijskega odbora neprestano in od vseh krajev resolucije in izjave, v katerih izraža železničarstvo in uradništvo svojo veliko nevoljo in zahteva odločnih korakov, smo mnenja, da bi imeli državni krmiljarji vzrokov dovolj, da posvetijo tudi tem, za nje morda brezpomembnim pojavom nekoliko pozornosti, kajti samo zanašanje na zakon o zaščiti države v današnjih časih ne zadostuje več.

Železničarstvo, uradništvo in državni nameščenci sploh so doslej vedno kazali svojo lojalnost, ki se v vsakem oziru zaveda svoje težke naloge in velike odgovornosti napram najširšim plastem naroda, toda tudi njih požrtvovalnost ima svoje meje, če se jim bo zdelo potrebno. Če torej pride do boja in do boja pride, potem smo globoko prepričani, da bo vsa poštena javnost s svojimi simpatijami na strani železničarjev in državnih nameščencev, kateri se bodo podali v težki in nevarni boj zgolj zato, da ščitijo svoje pravice in svoje življenje.

Enotna fronta v akciji železničarjev, državnih uradnikov in nameščencev, upokojencev, udov in sirot v celi državi na plan! Zahtevamo, da se resolucija na javnih protestnih shodih z dne 16. marca t. l. do pičice uveljavi — najmanj je to, da naj ima zadnji delavec v službi države 50 Din dnevno draginskih doklad in jamstvo, da se bodo tudi v bodoče avtomatično povišali prejemki vseh uslužbencev v isti meri, kakor bo naraščala draginja.

S tem stopajo železničarji in državni nameščenci vse Jugoslavije pred javnost, prose jo, da trezno presodi njih položaj, ker se nam rado očita, da smo premalo obvestili javnost in premalo obrazložili svoj položaj.

Naj poštena javnost sama sodi, njene sodbe se ne bojimo, kajti sigurni smo, da nam bo v korist.

Če pa pride do boja in do boja bo prišlo, ako vlada pravočasno ne krene na pravo pot — potem naj si bo vsa javnost v svesti, da nam je ta boj vsiljen. Da pa bo boj in zmaga sigurnejša, je pa nujno potrebno, da sledite in izpolnite vsako navodilo, ki ga bo izdal akcijski odbor po navodilu strokovnih organizacij.

S svojim nastopom dokažite, da ste sedanjih razmer v vsakem oziru siti, da si ne pustite vzeti življenja z gladom, zahtevajte energično večji kos kruha, ki nam gre po vseh človeških pravicah.

Zatorej brez bojazni strnite vrste do zadnjega moža, in ko dobite poziv, ne sme biti nobenega strahopetca, ki bi kršil skupno disciplino v težki naši borbi za skupno stvar vseh trpečih.

Akcijski odbor.

Izostal protest.

Velika protestna manifestacija državnih železničarjev, javnih nameščencev in upokojencev, ki bi se bila morala izvršiti 5. maja, je izostala. Odločilna seja, ki je bila v Beogradu 29. aprila, se je izrekla proti nameravani akciji z motivacijo, da ni dovolj dobro pripravljena za mogočen in hiter učinek. Akcija je preložena, a upamo, da ne tudi odložena.

Nočemo raziskavati globljih vzrokov, ki so bili merodajni za podaljšanje roka izvršitve, a dovelj je, ako poudarimo, da so pisali po seji v Beogradu nekateri srbski listi o »separatističnih« Slovincih. Vedno iznova prihaja na površje naš stari greh — nesolidarnost. Za ta greh se bomo še bridko pokorili, še bridkeje kakor se že sedaj, ko trpimo pomanjkanje vsepovsod.

Ako v najbližji bodočnosti ne krenemo na novo pot in se nam ne posreči, da bi ustvarili enotno fronto vseh javnih nameščencev v vsej državi, tedaj smemo pričakovati najhujši

udarec. Izjava finančnega ministra Stojadinovića časnikarjem, ki jo je podal v soboto, ne kaže baš, da imamo v njem dobrega prijatelja. Njegova izjava — priobčena v dnevnikih — se glasi:

Glede uradniškega zakona in sploh glede rešitve uradniškega vprašanja je bil dr. Stojadinović precej odkrit. Poudaril je, da bo ta zakon kot prvi predložen narodni skupščini. Zato je načrt tega zakona že izročen ministrstvu v proučevanje. Sprejetje tega zakona pa zahteva dva predhodna pogoja: 1. uradniški kader se mora zmanjšati, 2. davčni zakon se mora spremeniti. Uradnikov je preveč po vseh uradih. Država ne more dati vsem zadovoljivega življenja, če se število ne zmanjša. Osebnih izdatki v proračunu od 7 milijard znašajo 50 odstotkov, to je 3 in pol milijarde dinarjev. Ako se število uradništva zmanjša samo za 10 odstotkov, znese to 350 milijonov dinarjev. To pa še ni dovolj. Potrebna je še večja vsota in zato se morajo povišati državni dohodki. Ako se od povišanja državnih dohodkov dobi 350 milijonov dinarjev, bo zadostovalo. Najvažnejše pri tem je, da nobeni novi izdatki, tudi izdatki za uradnike, ne smejo slabo uplivati na vrednost dinarja, ker od valute zavisi vprašanje draginje. Tako je uradniško vprašanje v tesni zvezi z davčnim zakonom in ta dva zakona morata iti paralelno. Če bi se uradniške plače povišale s tiskanjem novih bankovcev, bi nastala še večja beda za uradništvo. Po taki poti ne smemo iti. Zato morajo tudi profesorji srednjih šol, ki so nekam nepotrpežljivi, počakati na splošno rešitev uradniškega vprašanja, ki bo prvo vprašanje, s katerim se bo bavila narodna skupščina.

Glede davčnega zakona je bil dr. Stojadinović kratak, a precej odločen. Dejal je: Kakor uradniško tako tudi invalidsko vprašanje in druge državne potrebščine zahtevajo gotove izdatke. Zato se mora čimprej rešiti davčni zakon za celo državo. Poleg tega je treba še obdavčenja tistih, ki lahko plačajo, in teh je v državi še mnogo. Davčni zakon se izdeluje v finančnem ministrstvu. To je isti načrt, kakor ga je izdelala komisija strokovnjakov in katerega je dr. Kumanudi predložil prejšnji narodni skupščini. Ta načrt bo nekoliko spremenjen ali bistveno bo isti. Definitivni tekst tega zakona bo gotovo v nekaj dneh.

Vsa izjava finančnega ministra kaže, da bo poteklo še precej časa, preden pridemo do definitivne ureditve naših zahtev. O tem, da bi nam takoj povišali naše prejemke, ni črhnil minister niti besedice. Torej — garajmo dalje za slan krop in lepo čakajmo, da nas bodo reducirali in uvedli nove davke.

Prav na podlagi izjave finančnega ministra je jasno, da moramo energično snovati na naši akciji dalje in da se izpolnijo znane naše zahteve, ki smo jih bili stavili v marcu. Tudi med tem časom, ko nas nameravajo reducirati, ne bomo mogli živeti od besede božje in zraka.

Akcija, ki je bila nameravana za 5. maj, se mora izvršiti čimprej in po vsej državi.

Trezni preudarki.

Up za upom splava po vodi, ostane pa nam mračna in meglena bodočnost, glasovi in ideje se vzbujajo, priporočajo se nam preorientacija v organizatoričnem delu, namigavajo se sredstva, ki bi obetala uspehe, čas pa mirno poteka in polagoma še pojema zadnje upanje, da nam sploh še kdaj pošije solnce milejše dobe; in v prepričanju, da se privadimo s časom razmeram, ki so nas potlačile do najnižje socialne stopnje, potihne tudi tarnanje državnega uslužbenstva, polasča se ga popolna apatija.

Da je država kriva neznoznega bednega stanja svojega uslužbenstva, je nešteto krat poudarjana trditev, ki se s posebno vnemo pri vseh prilikah zopet ponavlja, in vendar si mora državno uslužbenstvo neprikrito priznavati, da si je samo ustvarilo razpoloženje, po katerem smo zabredli tako daleč, ter si takorekoč sami zamašili vse vire, iz katerih bi v danem trenutku zajemali pomoči v lastno obrambo.

Iz krogov trezno mislečih ljudi, ki sicer nimajo nič z državno službo opraviti, se slišijo pogostoma očitania, da smo si vse to sami zakrivali, stvarnim utemeljitvam za take trditve se ne moremo odtegniti, žal, so povsem dokazilne in neoporečne.

Nesloga nam je zlomila vse odporne moči, nam lomi še zadnje ostanke organizatorične zavesti, maščuje se nad nami kravato, in vendar nas nikdar noče vzdramiti.

Čemu neki naj plačuje delodajalec višje prejemke delavcu, če isti itak nima priložnosti svojih zahtev krepko zastopati? Ko bi imela javnost vpogled v službene razmere poedinih uradov, bi marsikdo brez uspeha ugibal, od kod ta delavna marljivost, požrtvovalnost, pa vnema za blagor države, ki nas izroča na milost in nemilost usodi.

Stradajoči inteligenci zadostuje kratka brzojavka, ki jo napiše kak ministrski pisar, pa se pohlevno in udano umakne; železni pesti preprostega delavca na primer bi take krotilne brzojavke nič ne zalegle.

Tu imate aksijom, v katerem tiči vsa modrost, si pridobiti pravice, ki gredo vsakemu po božjem in naravnem zakonu.

Naš skrbni delodajalec je spretno onemogočil že vnaprej vsak upor proti brezobzirnemu gospodarstvu, on nam reže tanek kruh za želodec, kuje nam pa težke verige na noge.

Državno uslužbenstvo, kolikor se ga ni steklo k redkim pa masnim koritom, je prisiljeno poseči po postranskem zaslužku, da potolaži želodec, da obleče sebe in družino.

Seveda prevzame država odgovornost za moralčno presojo takih pridobitnih virov, kdor jih ima, temu se isti itak ogrenijo dovolj.

Občinstvo pavšalira vse, kar spada pod postranski zaslužek državnega uslužbenstva, z nazivom »korupcija«. Ta bridki očitek pa zadene nas, ki se ga ne moremo otresti, saj nas nihče ne razume, če dokazujemo, da se borimo za svoj gmojni položaj.

Še nekaj besed o postranskem zaslužku:

Ravno mi pride v roko članek strokovnega glasila neke inozemske organizacije: enake lamentacije kakor pri nas, ali vzorna disciplina odseva iz organizacije, podprte z neomajno slogo; seveda nima opraviti z apatijo mogočnega delodajalca kot brezsrčnega izkoriščevalca človeških moči.

Tam je vzela organizacija tudi rešitev vprašanja postranskega zaslužka svojih članov v roke. Osnovala se je osrednja posredovalnica za take službe pri osrednjih podjetnikih, ki jih po sposobnostih lahko opravljajo državni uslužbenci. Poročilo pravi, da se stvar obojestransko prav povoljno razvija.

Za opravila v podjetjih, kjer ne kaže namestiti polno zaposlenih moči, se občinstvo prav rado poslužuje ponudb iz krogov državnega uslužbenstva po priporočitvi posredovalnega odseka.

To se zgodi celo sporazumno z dotičnimi oblastmi, brez vsake škode za javno službo.

Kaj pa, ko bi se pri nas zavzela društva za to stran gospodarske podpore?

Mesto da se namlati že itak docela prazne slame v ogromnih količinah, na shodih, zborovanjih, sejah itd. in se potrosi brezuspešno premnogo denarja iz borih društvenih blagajn za dragocene vožnje v trdovratni Beograd, pa se naj izdajo okrožnice na vsa

domača podjetja, obrti, pisarne itd. s pozivom, da si po potrebi izberejo pomožne moči iz vrst državnega uslužbenstva. Ne bo treba več potem posamezniku prosjati za kak zaslužek. Društvo vodi evidenco takih članov, ki so pripravljeni o priliki prevzeti kako postransko opravilo, s pripombo posebnih strokovnih zmožnosti ter časa, kdaj da so na razpolago itd.

Tako le približno opisuje to stvar omejeni članek in prav čedne uspehe zabeležuje društvo na tem polju socialne pomoči.

Državno uslužbenstvo v blagoslovljeni Jugoslaviji pa vdano strada in hira; v enakem socialnem boju se je njegovo pomankljivo orožje že itak uničilo; predno pa se vdamo obupu, proučujemo še vsa pota, od kjer bi utegnili še zasvetiti nada pomoči.

Adamič Anton:

Zaslepljenci.

Teško mi gre iz peresa, a mora. Vprašam Vas le: Ali ne slutite nečesa strašnega, kar prihaja nad nas? Ali ste še vedno slepi in gluhi? Da, zlobnelo je že v nič zamolklo gromenje: Sloga jači, nesloga tlači... Naj se razkolje nebo, goreče šibe, bliski naj nas bičajo, da bomo klonili glave, poljubljali zemljo in se skesano bili ob prsa: Mea culpa! Že je pridrdrala na lesenih kolih dolga žena lakota v dolino, kjer so ljudje dosedaj samo zabavljali in godrnjali, držeč roke križem. Ko so jo opazili, kako se jim bliža zavrtno, so zakričali: »Kdo te je klical?« — Vi, vi sami, prosim! Izstradanci so se spogledali; mož je sunil ženo, sosed se je sklonil, da pobere kamen in ga zažene na soseda. — Ti si kriv! Ne jaz, pač pa ti! — Prosil sem te, posodi mi plug; moj je strt, a nisi dal. — Zakaj mi pa ti nisi pomagal pri setvi —? Da, tako je bilo. Polja, vinogradi so bili neobdelani, trate je prerastlo grmovje, hiše z razcapanimi strehami so se rušile in kmet, zakrknjen sebičnež, se je ljutil nad sosedom, človek nad človekom, ker niso hoteli opravljati dela drug za drugega in se medsebojno podpirati. Očitati so si lenobo, požrešnost, zavist in vse naglavne grehe; kajti videli niso bruna v lastnem očesu. Prišlo je sicer spoznanje, toda prepozno; kajti smrtlakota je pokosila že polovico jadikujoče in prepirajoče se mase...

Tudi vice versa! Kdo bi tajil, da je v duševno manjvredni družini povod prepirom in sovraštvu — beda? Dokler sta hodila v hranilnico po cvenk, sta se ljubila mož in žena; ko je pa sfrlel zadnji stotak njene dote, očitala sta drug drugemu beračijo; naposled sta se stepala. Prav tako je tudi v naši družini: Sestradani so planili — nekateri — drug na drugega in sedaj se koljejo med seboj kot lakotni volcje.

Skoro gotovo imajo tudi v Hrvaciji, v Vojvodini, Bosni in Hercegovini, Macedoniji itd. svoja »BeDra« in svoje »Libeke«. Zakaj pa ne? No, če se tudi ondi zaganjajo drug v drugega, potem pa — dober tek. Morda je pa ta razkroj samo naša vseslovesna posebnost? In, ali se gg. B. D. in R. ne morejo zamisliti v možnost, da je neka višja moč vrgla plamenico maksimiranja med nas — hotoma in da sedaj uživa viden sad rečenice: divide et impera? Ne? Potem Vam svobodno, da še i nadalje cefedrate po političnih časopisih tajnika in predsednika naše O. Z., ki mora sedaj bojevati boj na dve plati: proti centralnemu Savezu v Beogradu in proti lastnim malkontentom. E, to je nevhvaležen posel. Kdo bi se ne naveličal in naj je še tako idealen? — In že je prav jasna slika... Glejte, oni, ki ima v rokah vse adute, nas že sili na kolena; že nas drži za vrat in zdajdaj nas bo ožel, vsakekga posebej, kot mokro

cunjo do poslednje srage. Če se bomo bunili, jih dobimo še 25. Da, tako mi Boga! Zaslepljenost je popolna, naj pride tudi kazen.

Dostavek: Gorenji članek gospoda Adamiča sicer priobčujem, čeprav se mi zdi, da adresa, na katero je namenjen, ni povsem točna. Toda slišati moramo obe plati. Naj prizadeti odgovore — prostor jim je v »Našem Glasu« na razpolago. Vsa krivda najbrž ne bo samo pri »BeDRO«, kakor tudi ne pri vodilnih faktorjih O. Z. — Urednica.

Vestnik.

Akcijski odbor je sklical za 5. maj ob pol osmih zvečer v veliko dvorano hotela »Union« javen shod, da poroča javnim nameščencem potek dogodkov, ki so bili merodajni za preložitve protestne manifestacije. Shodu je predsedoval gospod Sovre. Shod je bil sijajno obiskan, dokaz, kakšno izredno važnost polagajo državni nameščenci na započeto akcijo. Potek shoda (po »Jutru«) je bil sledeči: Kot prvi je poročal gosp. Makuc o konferenci, ki se je vršila koncem aprila v Beogradu ter o vzrokih, ki so bili merodajni, da se je odgodela enourna stavka javnih nameščencev, ki je bila določena za 5. maj. Srbi so izjavili, da so Slovenci separatisti in protidržavni elementi in da se radi tega ne morejo pridružiti njihovi akciji, češ, da je protidržavna. Končno so izjavili, da so njihove organizacije premalo pripravljene in da bi se radi tega akcija gotovo ponesrečila. Naši delegati so poudarjali, da je pokret povsem strokovno organiziran in da gre za vitalne interese bednih in lačnih. Sklenjeno je bilo, da se imajo povsod ustanoviti pokrajinski akcijski odbori, ki naj pripravljajo teren za bodočo skupni nastop. Enourna stavka se bo uprizorila, ako radikalno-klerikalna vlada 10 dni po sprejetju resolucije ne ugodí pravičnim zahtevam državnih nameščencev. Bajoneti ne bodo preprečili akcije bednih, ako pa vlada noče ustreči našim zahtevam, naj nas po vrsti ustrelí, ker naša beda je dospela do vrhunca. G. Ravnik je označil postopanje zagrebškega odbora za izdajsko. V imenu javnih nameščencev in upokojencev je nato govoril g. Jančič, ki je poudarjal, da morajo vsi državni nameščenci paziti, da beograjska vladna porodica ne zaspi, ker naloga nas je, da ji dajemo inicijativo. G. Benedičič je izjavil, da se beograjska vlada iz povsem razumljivih vzrokov boji sprejetja službene pragmatike, ker bi s tem izgubila svoje položaje in spravila svoje partizane ob dobro »zarado«. G. Korošec je opozarjal, da se bo javno nameščenstvo moralo oprijeti skrajnega sredstva, ako bo vlada ostala gluha za njegove upravičene zahteve. Kot slednji je govoril še g. Žorga, ki je slikal socialno stanje državnih nameščencev v Sloveniji kot najobupnejše. Ob sklepu je predsednik shoda gosp. Sovre izjavil, da se bo akcijski odbor še nadalje boril v smislu znane resolucije, ki je bila že izročena vladi.

Občni zbor Udruženja poreskih činovnika — sekcija Ljubljana se je vršil ob zelo pičli udeležbi 6. tm. ob 12. uri na ljubljanskem mestnem magistratu. Člani upravnega odbora in nadzorstva so ostali po večini isti kakor doslej. Na mesto dosedanjega predsednika nadopr. gosp. Rih. Debelaka, ki vsled slabega zdravja ne more več vršiti predsedniških poslov, je bil izvoljen za predsednika naupr. g. Lavrič. Podrobno poročilo priobčimo prihodnjik. Vsem, ki poprašujejo po »poreski službi«, sporočamo, da sta doslej izšli samo dve številki in da hrani sekcija naročnino za prihodnje številke v rezervi. Glavna skupščina Udruženja, na katero opozarjamo na drugem mestu, se bo bavila tudi s tem vprašanjem.

Udruženje poreskih činovnika obvešča našo sekcijo, da se bo vršila redna letna skupščina 21. maja t. l. v Zagrebu. Dnevni red je sestavljen na osnovi čl. 45. pravil. Poleg tega bo v k 6. točki dnevnega reda poročal predsednik udruženja g. T. Katunac o projektu zakona o neposrednih davkih. Istotako bo skupščina (referent g. Ž. Devederski) razpravljala o projektu zakona o drž. namešč. s posebnim ozirom na zahteve dav. uradnikov. Podpis. sekcija pozivlja tem potom vse svoje člane, da se skupščine v čim največjem številu udeležijo. V to svrhu jim bo izposlovala polovično vožnjo za progo južne železnice, ako se sekciji prijavijo najkasneje do 14. t. m. Dostavljamo, da se skupščine udeležijo veliko število naših tovarišev

iz vseh krajev naše kraljevine, zato smatramo za svojo dolžnost, da smo tudi Slovenci kar najbolj častno zastopani. Dokažimo, da Slovenci ne poznajo plemenske razlike in da znamo ceniti vsakega, ki je za edinstvenost države. Ker gre za važna, naših stanovskih interesov tičoča vprašanja, je potrebno, da stopi na plan vsak, kdor le more in komur količjak dopuščajo gnotne razmere. Lavrič, t. č. predsednik — Bekš, t. č. tajnik.

Zahteve srednješolskih profesorjev. 15. aprila so imeli profesorji srednjih in strokovnih šol konferenco v Beogradu. Na tej konferenci je bila sprejeta sledeča resolucija: Narodni skupščini se predloži predstava z vprašanjem: ali so srednje in strokovne šole ter njih profesorji potrebne državi in narodu, ali ne. Ako so potrebne, tedaj zahtevamo: 1.) Da se predloži takoj, brez ozira na donešenje zakona o ostalih javnih nameščencih, Narodni skupščini zakon o srednjih šolah, ki ga mora skupščina rešiti. 2.) Da se nakažejo vsem kvalificiranim profesorjem na srednjih in strokovnih šolah, ki delujejo na šolah ali ki so na bolezenskem dopustu, mesečno po Din 1000 poleg njihovih dosedanjih prejemkov in sicer dotlej, dokler ne bo sprejet zakon o srednjih šolah; ostalim profesorjem pa sorazmerno z njihovo kvalifikacijo; 3.) Da prevzamejo vsi profesorji in nastavniki tolikšno število ur, kakor je predpisano v zakonu za srednje šole in se s tem ukinejo vse honorirane ure. 4.) Da se vsem profesorjem in nastavnikom srednjih in strokovnih šol izplača čimprej priznana vojna odškodnina. 5.) Da uprava proforskega društva v primeru, da se ne izpolnijo te skromne in upravičene zahteve do 20. maja, odklanja vsako odgovornost za zle posledice, ki utegnejo nastati po srednjih šolah in za katere bi nosili odgovornost pred narodom in državo edinole merodajni faktorji.

Vzroki vedno večje nezadovoljnosti javnega nameščencev. Kdo je temu vzrok? Od javnega nameščencev se zahteva točno izpolnjevanje vseh njegovih dolžnosti, kar je tudi prav, ker je plačan za to. Da so pa njih pravice toliko raznovrstne v posameznih skupinah, povzroča seveda opravičeno ogorčenje in vedno večjo nezadovoljnost. Naj se tu navede le en primer take krivice. J. R. sodni uradnik, oče 5 otrok, ki služi nepretrgano 32 let državi, radi državnih razmer ločen od svoje družine od 16. aprila 1916, skupaj 6 let, ker je moral radi svoje narodne zavednosti 47 let star odriniti v vojno, potem 2 leti na Koroško, po ponesrečenem plebiscitu do danes pa živet ločeno od svoje družine, nima toliko pravice do znižane vožnje na državni železnici, kakor jo ima nedoleten ali polnoleten otrok železniškega delavca ali želez. uslužbenca ter mora plačati železniško vožnjo kakor verižnik, če hoče enkrat v tednu svojo v D. stanujočo družino — ker v Ljubljani v službenem kraju očeta, za to družino ni stanovanja — obiskati, poleg tega pa še vzdrževati dvojno gospodinjstvo skozi 6 let iz pičlih mesečnih prejemkov. Znano je nam vsem državnim uslužbencem, da se žene in otroci železniških uslužbencev vsak dan vozijo v poljubne njim smeri v raznih zadevah. Glasom odloka Direkcije drž. železnic kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Zagrebu z dne 6. aprila 1923 broj 2002 I/1923/16 se mu je znižana vožnja na teh želez. zabranila, ker nima zakonite mogočnosti. Ministrstvo državnih železnic kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev se naproša, da v tej vnebojioči krivici saj deloma kaj potrebnega ukrene.

Celjska Nova Doba piše z ozirom na naše vnebojioče gnotno stanje sledeče: Draginja narašča zadnji čas tako silno in tako vztrajno, da sili v obup in strah vse tiste, ki višjih izdatkov za življenje in druge potrebe ne morejo prevladati na nikogar. So to v prvi vrsti ljudje, ki so navezani na fiksne prejemke, ki ne postajajo zato nič višji, ako postane dražje meso in moka. Položaj, v kojega so prišli drž. nameščenci je danes pri nas pač tak, da pomeni kričečo sramoto naše državne uprave. Čujejo se razni glasovi, kako bodo drž. nameščenci že prihodnje dni odgovorili na vse to večletno trpljenje. Ako smo nekdanj vse korače v tej smeri obsojali kot nevarne in za državo opasne in škodljive, se zavedamo tega tudi danes v polni meri, vendar pa nimamo pravice od drž. nameščencev pričakovati, da še nadalje žive v tej bedi in sramoti in služijo onemu svetu krog sebe, ki nima nikdar dovolj. Državni nameščenec je danes tisti čmitelj, ki nima ničesar izgubiti, tega se očitno ne zaveda niti vlada, niti kapital, dasi ima velik interes na redu in dobri državni upravi.

Premestitev. V Beograd je premeščen uradnik finančne kontrole g. Držaj in sicer na »privremeni rad«. Premestitev je tako nujna, da je dobil gosp. Držaj hkratu z dekretom tudi še denar za potne stroške. Ali je bila izvršena premestitev iz »službenih« ali iz »organizacijskih« ozirov, to je uradna tajnost.

Le tako dalje. Beograjska »Pravda« poroča, da 40 učiteljev iz okolice Kanjiže ni dobilo za april še ob koncu meseca plače.

Kongres intelektualnih delavcev v Parizu. 5., 6. in 7. aprila je bil v Parizu kongres intelektualnih delavcev z namenom, da se osnuje mednarodna organizacija intelektualnih delavcev. Ta mednarodna organizacija bi imela sledeče naloge: 1. Da zaščiti intelektualno delo, za katero so postale po vojni po vseh državah kar najbolj nepovoljne prilike. 2. Da ustavi kar najboljše pogoje za mednarodno sodelovanje na polju izobrazbe. Drugi dan kongresa se je tu mednarodna organizacija tudi ustanovila in sklenila, da stopi takoj v stik z vsemi enakimi nacionalnimi organizacijami to skliče ob koncu tekočega leta nov mednarodni kongres v Pariz.

Pisalni stroji itd.
mehanična delavnica (popravljalnica)
Ljubljana
Šelenburgova ul. 6/I.
L. BARAGA.

Čevlje kupujte od domačih tovarov trvdke Peter Kozina & Ko. z znamko »Peko«, ker so isti priznani najboljši in najcenejši. Glavna zaloga na debelo in drobno, Ljubljana, Breg 20, ter Aleksandrova cesta št. 1.

Nabavljalna zadruga „Samopomoč“ t. z. z o. z.
v Radovljici
vabi na

občni zbor

ki se vrši v četrtek, 24. maja 1923 ob 8. zvečer
v restavraciji Kunstelj.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za leto 1922.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen se vrši pol ure pozneje zbor ob vsaki udeležbi ne glede na število navzočih članov.

V Radovljici, 28. aprila 1923.

Načelstvo.

SAVEZ DRUŠTAVA DRŽAVNIH RAČUNARSKIH ČINOVIKA U KRALJEVINI SHS

poziva svoje člane na

redno letno glavno skupščino

v soboto, dne 19. maja 1923, ob 16. v društvenih prostorih v Splitu.

Dnevni red:

1. Poročilo uprave
2. Poročilo nadzornega odbora
3. Konstituiranje nove uprave
4. Volitev novega nadzornega odbora
5. Pretres stanovskih potreb.

SPLIT, dne 19. aprila 1923.

Tajnik:
Vlahović s. r.

Predsednik:
Pedišić s. r.

Gričar & Mejač
Ljubljana, Šelenburgova ul. 3.
Zaloga oblek
za gospode, dame in otroke.

Kunstek & Pleterski
Ljubljana, Vodnikov trg 5
priporoča v nakup usnje in
usnjate izdelke.
Članom Nabavljajne zadruga
javnih nameščencev popust!

F. M. Schmitt
Ljubljana, pred Škofijo št. 2.
Priporoča svojo bogato zalogo galante-
rijskega, norimberškega ter romarskega
blaga, dalje igrače, košare, vozičke in
pletanine.
Postrežba točna in solidna.

Razširjajte
„Naš Glas“!

Tovariši!
Priporoča se Vam trgovina s papirjem,
pisarniški in šolski potrebščinami
Karol Till,
Ljubljana, Kongresni trg št. 8.
(lastnik Gruber in Pokovec).
Prvovrstno blago in zmerne cene.

K. Jurman
optik - specialist
Ljubljana,
Šelenburgova ul. 2.

Priporoča se
modna trgovina
A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Tvrdba Josip Petelinc
Ljubljana, Sv. Petra nasip 7.
priporoča najboljše šivalne
stroje „Gritzner“, potrebščine
za šivilje in krojače, modno
blago in galanterijo.

Naznanilo preselitve.
Manufakturna trgovina
ANTON SCHUSTER
LJUBLJANA, Stritarjeva ulica št. 7
naznanja da se je
preselila na Mestni trg 25
(nasproti mestnega magistrata) ter bo vsled na novo urejene
trgovine še nadalje prodajala po znižanih cenah.

HIPOTEKARNA BANKA JUGOSLOVANSKIH HRANILNIC
v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 4
se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle. Sprejema
vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu
obrestovanju. Daje razne kredite in pred-
ujeme na posestva in vrednostne papirje.

Lepota ženske
je kot pomladna cvetoča cvetka in kakor se mora cvetka v bujnem cvetju nego-
vati in varovati raznih vremenskih nepravil i. t. d., tako se mora tudi lep obraz
negovati in čuvati, da cvete in se blišči v naravnem čaru, v čaru, ki namah opaja.
je najprijetnejše mazilo za obraz in telo,
napravi obraz nežni in cvetoč, učinek pri
prvi porabi presega vse pričakovanje.
Poleg kreme Zoraida naj se porablja nenavadno fino dišeče **milo Zoraida**, one
osebe pa, ki imajo zelo občutljivo kožo, naj porabljajo **pasta mila Ifigenija**.
Kolonjska voda Louis XIV v malih, srednjih
in velikih stekle-
nicah, je nenavadno fino dišeča tekočina za sveženje obraza in telesa. Posebne
vrste je „**Ruski Eau de Cologne**“ radi svoje finosti in vonja, ki nadomešča
vsak parum. Nadalje priporočam razne vrste **mila** tvrdk Kiehlhauser, Calderara &
Bankmann, Roger & Gallet, Piver, Bertin itd.
Vsakovrstne **brilantne**, tekoče in kristalizirane, **Amerikanski Hair**
Petrol za rast las. **Bay Rum** za izpiranje las, vsakovrstne **parfume**, samo
fine, prvovrstne od prvovrstnih izdelovalcev. Parfumi na dekagrame v vsakem
vonju. Steklenice je treba prnesti s seboj. Priporoča se
URAN - PARFUMERIJA
Ljubljana, Mestni trg 11.

Odon Koutny
orodje in tehnične potrebščine
Ljubljana, Kolodvorska ulica 28.
Modna trgovina
Peter Šterk
Ljubljana, Stari trg št. 18.
se priporoča.
Najnižje solidne cene!

Krojaštvo **Fran Iglič** Krojaštvo
Ljubljana, Kolodvorska ul. št. 28.
delovanje oblek za gospode, otroke in uniforme.
Za dame po najnovejšem modernem kroju.
Lastna zaloga modnega blaga.
— Uradnikom znaten popust. —

M. Mihelič
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica.
Specialna trgovina ščetarskih izdelkov.
Parfumerija in galanterija.
Edina zaloga jugoslovanskih igralnih
kart.

Priporoča se
I. Korenčan
trgovina pletenin, norimber-
škega in galanterijskega blaga
na veliko in malo.
Cene nizke — postrežba točna.
Ljubljana, Mestni trg 20.

Tvrdba Ant. Krisper Ljubljana,
Mestni trg 26,
priporoča svojo bogato zalogo
vsakovrstnih predmetov iz usnja, pušnih torbic, igračk itd.

„TEXTILIA“
trgovska in industrijska delniška družba
LJUBLJANA.
Delniški kapital z rezervami Din. 4.000.000
Telefon 177. Brzjavi: Textilia.

Ivan Jelačin, Ljubljana
Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.
Tvrdba ustanovljena leta 1888.
Solidna in točna postrežba.

Kolesa in vse potrebščine
Vam nudi najboljše in najceneje
J. GOREC, Ljubljana
Palača Ljubljanske kreditne banke.

Perje in puh
C. J. HAMANN
Ljubljana, Mestni trg 8.

zobna
krema

Najbolja
DIVADENT

dobi se
pousod.